

C-415/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. május 28.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Corte suprema di cassazione (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. december 4.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

Blumar SpA

Ellenérdekű fél:

Agenzia delle Entrate

Tárgy

A CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

ADÓK

SEZIONE TRIBUTARIA CIVILE (semmitőszék, polgári adóügyi tanács,
Olaszország)

[omissis]

meghozta a következő

KÖZBENSŐ VÉGZÉST

a BLUMAR SPA [omissis];

- felülvizsgálatot kérelmező fél –

által

a[z] [omissis]

AGENZIA DELLE ENTRATE (adóhatóság, Olaszország) [omissis],
[eredeti 2. o.] [omissis];

- ellenérdekű féllel -

szemben

a COMM.TRIB.REG.SEZ.DIST. di PESCARA (Pescara tartomány adóügyi bírósága, kerületi tanács, Olaszország) 2011. június 8-i 501/2011. sz. ítélete ellen;

[omissis]

előterjesztett 18635-2012. sz. felülvizsgálati kérelem tárgyában.

[eredeti 3. o.]

MEGÁLLAPÍTOTTA, HOGY:

- az Európai Bizottság a 2008. január 25-i C(2008) 380 helyesbített határozattal jóváhagyta a 1. n. 296 del 2006 (2006. évi 296. sz. törvény) 1. cikkének 271–279. bekezdésében meghatározott adóelőnyt ;
- az adóelőny olyan adójóváírás, amely – a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatásnak megfelelően – induló beruházási projekthez kapcsolódó, Dél-Olaszország hátrányos helyzetű térségeiben fekvő termelési struktúrákban történő felhasználásra szánt, új tárgyi eszközök beszerzése után jár, és amely a jövedelemadók megfizetésére fordítható;
- ezt követően az olasz jogalkotó a d.l. 3 giugno 2008 n. 97, convertito con modifiche dalla l. 2 agosto 2008 n. 129 (a 2008. augusztus 2-i 129. sz. törvény által módosításokkal törvényvé átalakított, 2008. június 3-i 97. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet) 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjában akként szabályozta az adójóváírás-igénybevételi eljárást, hogy „*az olyan beruházási projektek esetében, amelyek – pontos dátumú iratok és dokumentumok alapján – már e rendelet hatálybalépése előtt megkezdődtek, az érintett adóalanyok – jogvesztés terhe mellett – a 4. bekezdés szerinti eljárás megkezdését követő harminc napon belül elektronikus úton az adóhatóság igazgatója által jóváhagyott, e célt szolgáló formanyomtatványt nyújtanak be az adóhatósághoz; a formanyomtatvány benyújtása az adójóváírás igénybevételére vonatkozó előjegyzésnek minősül*”;
- a Blumar s.p.a. a fent említett rendelkezés által előírt jogvesztő határidőn belül, elektronikus úton megküldte az FAS08 megnevezésű formanyomtatványt a Centro operativo di Pescara dell’Agenzia delle Entrate (az adóhatóság pescarai tevékenységi központja, Olaszország) részére, hogy megszerezze az adójóváírás igénybevételére vonatkozó engedélyt;

- a pescarai tevékenységi központ azonban megállapította, hogy a társaság a formanyomtatványhoz nem csatolta a l. 27.12.2006 n. 296 (2006. december 27-i 296. sz. törvény) egyetlen cikkének 1223. bekezdése (jelenleg a l. 4 febbraio 2005 n.11 [2005. február 4-i 11. sz. törvény] 16-bis. cikkének 11. bekezdése) által előírt, közokiratot helyettesítő nyilatkozatot, amely annak tanúsítását szolgálja, hogy a társaság nem részesült az Európai Közösség által összeegyeztethetetlennek minősített állami támogatásokban, és **[eredeti 4. o.]** – miután hasztalanul hívta fel a Blumar társaságot arra, hogy rendezze a helyzetét – 2008. július 31-én közölte a társasággal, hogy nem engedélyezi számára az adójóváírás igénybe vételét;
- a Blumar az elutasító határozat ellen keresetet terjesztett elő, amelyet a Commissione provinciale di Pescara (Pescara megye adóügyi bírósága, Olaszország) elutasított;
- a pervesztes fél által az elsőfokú határozat ellen előterjesztett fellebbezést a Commissione Tributaria Regionale dell’Abruzzo, sez. staccata di Pescara (Abruzzo tartomány adóügyi bírósága, pescarai kirendeltség, Olaszország) 2011. június 8-án kelt ítéletével elutasította;
- a CTR (tartományi adóügyi bíróság) a határozat alátámasztása céljából rámutatott arra, hogy *„[...] szem előtt kell tartani az úgynevezett »Deggendorf ítéletből eredő kötelezettségvállalást«, amelynek értelmében az állami támogatások nyújtása előtt ellenőrizni szükséges, hogy a támogatást igénylők nem részesültek-e egyes olyan támogatásokban, amelyeket az Európai Bizottság összeegyeztethetetlennek minősített, és amelyek visszafizetését elrendelte, amelyeket azután a támogatást igénylők elmulasztottak visszafizetni: az olasz kormány az önbevallást határozta meg a fent említett kötelezettségvállalás betartása szempontjából alkalmas eszközként. Ilyen önbevallás hiányában – különösen a további tíz napos halasztás megadásával a tevékenységi központ által szorgalmazott gyakorlatban – jogszerű az elutasító határozat”*.
- a Blumar s.p.a. az ítélet ellen négy jogalapon alapuló és az iratanyagban részletezett felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amellyel szemben az adóhatóság ellenkérelmet terjesztett elő;

MIVEL:

- a felülvizsgálatot kérelmező fél „Az EUMSZ 108. cikknek, a C(2008) 380 európai bizottsági határozatnak és az arányosság közösségi elvének (a c.p.c. [polgári perrendtartás] 360. cikke 1. bekezdésének 3. pontja) megsértése és téves alkalmazása” címet viselő első jogalappal előadja, hogy a CTR (tartományi adóügyi bíróság) tévesen állapította meg, hogy az elutasító határozat jogszerű;
- e kifogás alátámasztására előadja, hogy a 2006. december 27-i 296. sz. törvény egyetlen cikkének 1223. bekezdése (jelenleg a 2005. február 4-i 11. sz. törvény 16-bis. cikkének 11. bekezdése) – amelynek értelmében *„a Szerződés 87. cikke szerinti támogatások kedvezményezettjei a szóban forgó adóelőnyökkel [eredeti 5. o.] kizárólag akkor élhetnek, ha [...] akként nyilatkoznak, hogy nem*

tartoznak azok közé, akik az Európai Bizottság által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített [...] támogatásokban részesültek és e támogatásokat később nem fizették vissza vagy nem helyezték el zárolt számlán” – jogellenes, mivel nyilvánvalóan ellentétes az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével, a C(2008) 380 európai bizottsági határozattal és az arányosság közösségi elvével, így annak alkalmazását a nemzeti bíróságnak mellőznie kellene;

- az eljáró bíróság úgy ítéli meg, hogy az alábbi megfontolások alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésével az indokolásban szereplő, a jogvita rendezése szempontjából kulcsfontosságúnak bizonyuló kérdés értelmezését kell kérnie az Unió Bíróságától;

1. A szóban forgó adójóváírás; az olasz jogi szabályozás:

- fontos rögzíteni, hogy az ország hátrányos helyzetű térségeiben történő beruházások után járó adójóváírást a legge finanziaria per il 2001 (2001. évi költségvetési törvény [legge n. 388/2000 {388/2000. évi törvény}]) 8. cikke vezette be;

- az adójóváírást olyan vállalkozások javára biztosították, amelyek a 2006. december 31-én releváns adómegállapítási időszak végéig új beruházásokat valósítottak meg – a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt, a 2000 és 2006 közötti időszakra vonatkozó támogatásokról szóló olasz Chartában meghatározott eltérések között szereplő – regionális támogatásokra jogosult térségeken belül meghatározott hátrányos helyzetű térségekben;

[omissis]

[omissis] **[eredeti 6. o.]** [omissis]

[omissis] [annak bemutatása, hogy a fenti jogszabályok milyen módokon biztosítják a szóban forgó adóelőnyt]

- az eredeti rendelkezés időbeli hatályának megszűnésekor a legge finanziaria per l'anno 2007 (2007. évi költségvetési törvény [2006. december 27-i 296. sz. törvény]) 1. cikkének 271–279. bekezdése az adóelőny új változatát vezette be azzal, hogy biztosította az adójóváírás lehetőségét a 2006. december 31-én releváns adómegállapítási időszakot követő időszaktól a 2013. december 31-én releváns adómegállapítási időszakig végéig;

- az említett 1. cikk 279. bekezdése az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 88. cikkének (3) bekezdése értelmében az Európai Bizottság engedélyétől tette függővé az intézkedés tényleges érvényesülését;

- a bevezető részben már említettek szerint az Európai Bizottság 2008. január 25-én a C(2008)380 határozattal megállapította, hogy a támogatási rendszer az

EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontja alapján összeegyeztethető a közös piaccal;

[eredeti 7. o.]

- a 296/06. sz. törvény 1. cikkének 1223. bekezdése átültette a belső jogba az Európai Bizottság által a tagállamoktól igényelt kötelezettségvállalást – amelynek értelmében a tagállamoknak az állami támogatás nyújtása előtt ellenőrizniük kell, hogy a lehetséges kedvezményezettek nem tartoznak-e azok közé, akik egyes, összeegyeztethetetlennek minősített támogatásokban részesültek, amelyeket elmulasztottak visszafizetni – annak előírásával, hogy: „*az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 87. cikke szerinti támogatások kedvezményezettjei a szóban forgó adóelőnyökkel kizárólag akkor élhetnek, ha – a decreto del Presidente della Repubblica 28 dicembre 2000, n. 445 [2000. december 28-i 445. sz. köztársasági elnöki rendelet] egységes szövegének 47. cikke értelmében, valamint a minisztertanács elnökének rendeletében meghatározott és a Gazzetta Ufficialeban (hivatalos lap) közzéteendő módokon – akként nyilatkoznak, hogy nem tartoznak azok közé, akik az Európai Bizottság által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített, valamint az e bekezdés szerinti rendeletben megjelölt támogatásokban részesültek és e támogatásokat később nem fizették vissza vagy nem helyezték el zárolt számlán*”;

- az olasz jogalkotó tehát az úgynevezett „Deggendorf ítéletből eredő kötelezettségvállalás” teljesítésének eszközeként a közokiratot helyettesítő nyilatkozatot jelölte meg (a közigazgatási dokumentációval kapcsolatos törvényi és rendeleti rendelkezések 2000. december 28-i 445. sz. köztársasági elnöki rendeletben szereplő egységes szövegének 47. cikke); az új támogatások kedvezményezettjei e nyilatkozattal saját felelősségükre tanúsítják, hogy nem tartoznak azok közé, akik korábbi, a Bizottság által „*elvetett*” támogatásokban részesültek, amelyeket azután elmulasztottak visszafizetni;

- a 296/06. sz. törvény szóban forgó 1. cikkének 1223. bekezdésében szereplő rendelkezést hatályon kívül helyezte a 1. 25 febbraio 2008 n. 34 (2008. február 25-i 34. sz. törvény) 6. cikkének 2. bekezdése, azonban azt azonos megfogalmazással átvette a 2005. február 4-i 11. sz. törvény – 2008. évi 34. sz. törvény 6. cikke által bevezetett és jelenleg hatályos – 16-bis. cikkének (10) bekezdése;

- ezt követően a DPCM del 23 maggio 2007 (a minisztertanács elnökének 2007. május 23-i rendelete) szabályozta, hogy milyen módokon tehető meg a közokiratot helyettesítő nyilatkozat; ezzel összefüggésben a 4. cikk 1. bekezdésében kifejezetten utalt azokra a támogatásokra, amelyek visszafizetését az Európai Bizottság elrendelte;

[eredeti 8. o.]

- a nemzeti jogalkotó végül meghozta a (a 2008. augusztus 2-i 129. sz. törvény által módosításokkal törvénnyé átalakított 2008. június 3-i 97. sz.

rendkívüli törvényerejű rendeletet, amelynek 2. cikkében meghatározta az egyes évek vonatkozásában rendelkezésre álló maximális összegeket és szabályozta az adójóváírás érdekelt adóalanyok általi igénybevételére irányuló eljárást; ezen adóalanyoknak elektronikus úton a támogatható beruházási projekt adatait tartalmazó formanyomtatványt kell benyújtaniuk az adóhatóság részére és e formanyomtatvány benyújtása az adóelőny igénybevételének előjegyzésével egyenértékű;

- közelebbről, a szóban forgó cikk 1. bekezdésének a) és b) pontja különbséget tesz az érdekeltek között aszerint, hogy a rendkívüli törvényerejű rendelet hatálybalépésének napján már megkezdték-e a beruházási projektet: azok, akik az említett napon a beruházási projektet már megkezdték (és akik jogvesztés terhe mellett kötelesek megküldeni a formanyomtatványt annak az adóhatóság igazgatója által történő jóváhagyásától számított 30 napos határidőn belül), az előjegyzéshez való jogot illetően elsőbbséget élveznek azokhoz képest, akik az említett napon a beruházási projektet még nem kezdték meg;

- ezenfelül az említett cikk 2. bekezdése szerint az adóhatóság a beérkezett, szigorúan érkezési sorrendben megvizsgált formanyomtatványokban közölt adatok alapján elektronikus úton közli az érdekeltekkel a következőket: a) az 1. bekezdés a) pontja szerinti előjegyzések esetében kizárólag az anyagi fedezetére vonatkozó engedélyt; b) az 1. bekezdés b) pontja szerinti előjegyzések esetében a formanyomtatvány benyújtásának igazolását, az adott előjegyzés befogadását, valamint az azt követő 30 napon belül az a) pont szerinti engedély kiadását;

2. Az uniós jog:

- az Európai Közösség létrehozásáról szóló 1957. március 25-i szerződés 87. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy *„a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”*;

- az Európai Bizottság szerint a támogatás fennállásához négy alapvető feltételnek kell együttesen megvalósulnia: 1) az erőforrásoknak **[eredeti 9. o.]** az államtól kell származniuk: a támogatást ugyanis az államoknak kell nyújtaniuk vagy azokat állami erőforrásból kell nyújtani; 2) gazdasági előny biztosítása függetlenül attól, hogy az milyen formában (például támogatások, adójóváírások és/vagy adóelőnyök, kedvezményes díjszabás) valósul meg; 3) szelektivitás: olyan, nehezebben azonosítható kritérium, amely akkor áll fenn, ha a támogatás eltér az annak tárgyában hatályos rendes jogi szabályozástól, illetve a rendszer természetétől vagy szerkezetétől; 4) érinti a tagállamok közötti kereskedelmet: a Bizottság egyértelművé tette, hogy *„ha a tagállam – még ha korlátozott mértékben is – adóelőnyt nyújt olyan vállalkozásnak, amely versenyágazatban*

végez tevékenységet, a verseny torzul vagy a versenytorzítás kockázata merül fel. Annak megállapításához, hogy a szóban forgó torzítás érinti a tagállamok közötti kereskedelmet, elegendő, ha a kedvezményezett által – akárcsak részben – folytatott tevékenység a tagállamok közötti kereskedelem tárgyát képezi”;

- a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamoknak a szóban forgó intézkedések végrehajtását megelőzően tájékoztatniuk kell a Bizottságot az állami támogatás nyújtására és módosítására irányuló szándékról;
- a Bizottság ugyanakkor a szóban forgó Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének d) pontjában szereplő feltételek mellett mentesítheti az állami támogatások egyes típusait a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése által bevezetett általános tilalom alól.

3. A Deggendorf ítélkezési gyakorlat és annak a belső jogba történő átültetése:

- Az EU Bírósága a „*Deggendorf ítéletből eredő kötelezettségvállalásként*” ismert alapelvet az 1997. május 15-i Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) kontra Bizottság ítéletben (C-355/95 ügy) határozta meg;
- a Bíróság a szóban forgó ítéletben megállapította, hogy Bizottság elrendelheti valamely új állami támogatás felfüggesztését egészen addig, amíg a kedvezményezett a folyósító tagállam részére vissza nem fizeti a korábban jogosulatlanul igénybe vett más ösztönzőket, mivel „*a támogatások együttes hatása*” jelentős versenytorzításokhoz vezethet a közös piacon;
- a Bíróság álláspontja szerint a Bizottság „*széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása olyan összetett gazdasági és társadalmi értékeléseket foglal magában, amelyeket közösségi kontextusban kell elvégezni*”; közelebbről, a Bizottságnak az állami támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során „*alapvető elemnek*” kell tekintenie a jogellenesnek minősített ösztönzők visszafizetésének elmulasztását;
- a Bíróság megítélése szerint tehát a Bizottság – azzal, hogy felfüggeszti az új támogatás folyósítását egészen addig, amíg a jogellenesnek minősített támogatás kedvezményezettje a jogellenes támogatást vissza nem fizeti – nem él vissza a mérlegelési mozgásterével, mivel hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Bíróság felügyelete alatt „*a tagállamok által nyújtani kívánt támogatások állandó vizsgálatát és ellenőrzését szolgáló eljárás[t]*” folytasson le.

4. Az értelmezési kérdés:

- a felülvizsgálatot kérelmező fél szerint úgy tűnik, a Deggendorf ítélkezési gyakorlatból az az elv következik, hogy i. ha valamely korábbi jogellenes állami támogatás visszafizetését elrendelték, ii. engedélyezhető további támogatás,

azonban iii. annak folyósítását fel kell függeszteni egészen a korábbi támogatás visszafizetéséig;

- a Bizottság C(2008)380 határozatának szövege – az említett ítélezési gyakorlatban foglaltakkal összhangban – úgy szövelt, hogy *„fel kell függeszteni az adóelőny kedvezményének igénybevételét, ha az adóelőny kedvezményezettjeivel szemben a Bizottságnak valamely korábbi támogatást jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozatán alapuló visszafizetésre kötelező határozatot hoztak, és ha e kedvezményezettek a jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített támogatásokat nem fizették vissza (a kamatokkal együtt) vagy – legalábbis – azokat nem helyezték el zárolt számlán”*;

- a Deggendorf ítéletből eredő kötelezettségvállalás keretében meghatározott elvet átvette a 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK rendelet (általános csoportmentességi rendelet); e rendelet 1. cikke (6) bekezdésének a) pontja a Szerződés 87. és 88. cikkének alkalmazásában a támogatások egyes csoportjai **[eredeti 11. o.]** közös piaccal összeegyeztethetőnek minősítése során kizárja a rendelet hatálya alá tartozó támogatástípusok közül – többek között – az *„olyan támogatási programok[at], amelyek nem zárják ki kifejezetten egyedi támogatás kifizetését olyan vállalkozás számára, amellyel szemben az adott támogatást jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító bizottsági határozaton alapuló visszafizetésre kötelező határozatot hoztak”*;

- a jelen ügyben egyetértés uralkodik abban, hogy a Blumar s.p.a. a jogszabály által előírt 30 napos jogvesztő határidőn belül benyújtotta (a 2008. augusztus 2-i 129. sz. törvény által módosításokkal törvénné átalakított) 2008. június 3-i 97. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott formanyomtatványt; hogy az engedélyt azért nem kapta meg, mert nem nyújtotta be a 2006. évi 296. sz. törvény 1. cikkének 1223. bekezdése (jelenleg a 2005. február 4-i 11. sz. törvény 16-bis. cikkének 10. bekezdése) szerinti, közokiratot helyettesítő nyilatkozatot; hogy a társaságra a formanyomtatvány benyújtásának napján és a kereset előterjesztésének napján sem vonatkozott a minisztertanács elnökének 2007. május 23-i rendelete 4. cikkének 1. bekezdésében felsorolt állami támogatások valamelyikének visszafizetésére kötelező határozat;

- úgy tűnik tehát, hogy két vonatkozásban is felmerül az a kérdés, hogy ellentétes-e a közösségi jogrenddel a 2006. évi 296. sz. törvény említett 1. cikkének 1223. bekezdésében szereplő olyan rendelkezés, amellyel az olasz jogalkotó előírta, hogy *„a Szerződés 87. cikke szerinti támogatások kedvezményezettjei a szóban forgó adóelőnyökkel”* kizárólag *„akkor élhetnek, ha [...] akként nyilatkoznak, hogy nem tartoznak azok közé, akik az Európai Bizottság által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített [...] támogatásokban részesültek és e támogatásokat később nem fizették vissza vagy nem helyezték el zárolt számlán”*;

- az első vonatkozást illetően fel kell tenni azt a kérdést, hogy fennáll-e az ellentét abban az esetben, ha a szóban forgó rendelkezés értelmében a kedvezmény igénybevételének megtagadásához elegendő, ha a vállalkozás a minisztertanács elnökének 2007. május 23-i rendelete 4. cikkének 1. bekezdésében felsorolt valamely állami támogatásban részesült, és a kérelmezőt terheli annak kötelezettsége, hogy büntetőjogi szankciót megalapozó nemleges tanúsítványt nyújtson be, és az elutasítást nem a vállalkozás arra vonatkozó pusztán önbevallásától teszi függővé, hogy vele szemben nem hoztak még hatályban lévő, **[eredeti 12. o.]** visszafizetésre kötelező határozatot amiatt, hogy nem fizette vissza az említett jogcímek valamelyikén kapott összegeket, illetve azokat nem helyezte el zárolt folyószámlán;

- a második vonatkozást illetően viszont meg kell állapítani, hogy az ellentét fennáll-e amiatt, hogy a rendelkezés egészen egyszerűen megtagadja a kedvezmény igénybevételét az olyan vállalkozástól, amely feltehetőleg jogellenes állami támogatásban részesült és nem szorítkozik a folyósítás felfüggesztésének előírására: a hatóság ugyanis – azzal, hogy a kérelmet elutasítja ahelyett, hogy annak helyt adna és adott esetben azt felfüggesztené – véglegesen akként határoz, hogy nem részesülhet az erőforrások elosztásában az olyan adóalany, amely később esetlegesen annak igénybevételére alkalmasnak bizonyulhat amiatt, hogy vele szemben soha nem hoztak visszafizetésre kötelező határozatot vagy amiatt, hogy a korábban kapott jogellenes állami támogatást később visszafizette;

- a második (és az eljáró bíróság álláspontja szerint relevánsabb) vonatkozást illetően úgy tűnik, hogy a belső szabályozás ellentétes az arányosság elvével is, amely megköveteli, hogy a közösségi intézmények aktusai ne lépjék túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által elérni kívánt jogszerű célok megvalósításához, így amikor több alkalmas intézkedés közül lehet választani, a legkevésbé kényszerítőt kell igénybe venni, és az okozott hátrányok nem lehetnek túlzottak az elérni kívánt célokhoz képest;

- mindezek alapján az eljáró bíróság úgy ítéli meg, hogy az EUMSZ 267. cikk értelmében előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést kell az Európai Unió Bírósága elé terjesztenie:

- „az úgynevezett Deggendorf ítélkezési gyakorlatban értelmezett EUMSZ 108. cikk (3) [bekezdése], az Európai Bizottság C(2008)380 határozata, valamint az arányosság közösségi elve alapján összeegyeztethető-e a közösségi jogrenddel a 2006. december 27-i 296. sz. törvény egyetlen cikkének 1223. bekezdése (jelenleg a 2005. február 4-i 11. sz. törvény 16-bis. cikkének 11. bekezdése) és a minisztertanács elnökének 2007. május 23-i rendelete?”

- az előzetes döntéshozatalra utalás az eljárás felfüggesztését eredményezi.

[omissis]

[eredeti 13. o.]

[omissis]

Így határozott Rómában, [omissis] 2018. december 4-én.

[omissis]

(eljárási formulák és aláírások)

MUNKADOKUMENTUM